

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 8017200102
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200102.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľka): B. E., nar. X.X.XXXX, D. XXX/XX, K., zastúpená: JUDr. Alojz Baránik, advokát s. r. o., Mateja Bela 8, Bratislava, adresa na doručovanie: Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému : Okresný úrad Stropkov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Hlavná 51/26, Stropkov, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/12/2017-77 zo dňa 13. júna 2018, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/12/2017-77 zo dňa 13. júna 2018 tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-SP-OCDPK-2016/004198 zo dňa 28. decembra 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľke priznáva voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde i kasačnom súde.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánom verejnej správy

1. Dňa 7.12.2016 vydal žalovaný podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 16b ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 488/2013“) rozkaz č. OÚ-SP-OCDPK-2016/004198 o uložení pokuty vo výške 150,- Eur žalobkyni ako prevádzkovateľke motorového vozidla e. č. v. K. XXX B. za spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. tým, že dňa 8.4.2016 v čase o 23.38.58 hod. užívala vymedzený úsek cesty D1, 366,9 km, smer PP vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Podkladom pre vydanie rozkazu bol záznam o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky s fotografiou vozidla, ktoré bolo podľa pripojenej lustrácie v čase skutku vo vlastníctve spoločnosti ERKO PLUS s. r. o. a jeho držiteľom bola žalobkyňa.

2. Proti rozkazu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odpor, v ktorom namietala, že nie je držiteľkou žiadneho vodičského oprávnenia, nevie riadiť motorové vozidlá a preto nemohla v inkriminovanej dobe viesť vozidlo. Navrhla rozkaz o uložení pokuty zrušiť a vec podľa § 12 ods. 1 písm. b/ zákona č. 488/2013 Z.z. odložiť.

3. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 28.12.2016 č. OÚ-SP-OCDPK-2016/004198 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) podľa § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z.z. odmietol odpor proti rozkazu o uložení pokuty, ktorý žalobkyňa doručila správne orgánu dňa 22.12.2016, nakoľko posúdením odporu bolo podľa žalovaného zistené, že odpor neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z.z. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa v odpore nepoprela skutočnosť, že je prevádzkovateľkou vozidla e. č. K. XXX B. a ani neuviedla údaje o vodičovi podľa § 13 ods. 7 zákona č. 488/2013 Z.z. K námietke žalobkyne, že ročná diaľničná známka, ktorú zakúpila dňa 9.4.2016 pre dané vozidlo, je platná od 1.1.2016 do 31.1.2017, žalovaný uviedol, že podľa žalobkyňou predloženého potvrdenia o úhrade diaľničnej známky (faktúra č. 1690015633 zo dňa 9.4.2016) je táto diaľničná známka platná od 9.4.2016 do 31.1.2017. Uzavrel, že v odpore neuviedla žalobkyňa také skutočnosti a listinné dôvody, ktoré by dokazovali, že správny delikt nespáchala.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného o odmietnutí odporu podala žalobkyňa v zákonnej lehote správnu žalobu vo veciach správneho trestania na Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a navrhla toto rozhodnutie v spojení s rozkazom žalovaného o uložení pokuty zo dňa 7.12.2016 zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Alternatívne navrhla, aby správny súd upustil od uloženia sankcie v celom rozsahu.

5. V žalobe poukázala na to, že v odpore uviedla všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opierala svoju obranu a zároveň označila dôkazy preukazujúce jej tvrdenia a tieto k odporu aj pripojila. Zaujala názor, že podmienky podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z.z. pre odmietnutie odporu neboli splnené a žalovaný mal postupovať podľa § 13 ods. 5 uvedeného zákona tak, že po zrušení rozkazu mal pokračovať v konaní o správnom delikte. Podľa názoru žalobkyne žalovaný pri vydávaní rozkazu ako aj pri vydávaní rozhodnutia o odmietnutí odporu podstatne porušil ustanovenie zákona č. 488/2013 Z.z. a tiež zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Tieto rozhodnutia trpia podľa žalobkyne viacerými obsahovými a formálnymi nedostatkami, ktoré ich robia nepreskúmateľnými a arbitrárnymi, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

6. Vec bola podľa názoru žalobkyne posúdená nesprávne, pretože v zmysle zákona č. 488/2013 Z.z. je diaľničná známka s ročnou platnosťou platná od 1. januára príslušného kalendárneho roku do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roku, aj keď bola zakúpená v priebehu roku, ako tomu bolo v prípade žalobkyne, ktorá elektronickú diaľničnú známku s ročnou platnosťou zakúpila 9.4.2016. Mala za to, že uvedený zákon je nejednoznačný minimálne v časti vymedzenia časového rámca platnosti známky a s tým súvisiacim spáchaním správneho deliktu prevádzkovateľom vozidla. Nejednoznačnosť zákona je

podľa žalobkyne takou okolnosťou, pre ktorú sa musí rozhodnúť v prospech prevádzkovateľa vozidla.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. má prevádzkovateľ vozidla povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Uviedol, že platnosť ročnej diaľničnej známky je odo dňa jej zakúpenia, v prípade žalobkyne od 9.4.2016 do 31.1.2017. Tvrdenie žalobkyne, že diaľničná známka zakúpená 9.4.2016 platí od 1.1.2016, je podľa jeho názoru nepochopiteľné.

8. Žalobkyňa ako prevádzkovateľka vozidla podľa žalovaného neuviedla v odpore údaje o vodičovi v zmysle § 13 ods. 7 zákona č. 488/2013 Z.z., na základe ktorých by mohol správny orgán konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla prerušiť a začať konanie o priestupku vodiča podľa § 10 zákona č. 488/2013 Z.z. Skutočnosť, že žalobkyňa nemá vodičské oprávnenie a že s predmetným vozidlom nemohla užívať v rozkaze uvedený vymedzený úsek cesty, nebola pre žalovaného rozhodujúca.

9. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 13.6.2018 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že odpor žalobkyne proti rozkazu na plnenie neobsahoval také skutočnosti, ktoré by preukázali, že žalobkyňa sa ako prevádzkovateľ motorového vozidla s e. č. K. XXX B. nedopustila správneho deliktu, ktorý sa jej ako prevádzkovateľovi vozidla kladie za vinu. Argumenty, ktorými dôvodila v podanom odpore ako aj v žalobe nie sú podľa názoru krajského súdu akceptovateľné. Aj súd vyjadril presvedčenie, že pri rozhodovaní žalovaného boli splnené zákonné podmienky podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z.z. Tvrdenie žalobkyne, že elektronická diaľničná známka zakúpená dňa 9.4.2016 má platnosť od 1.1.2016 do 31.1.2017, označil krajský súd za viac ako nelogické a účelové, motivované snahou vyhnúť sa zodpovednosti za správny delikt.

III.

Kasačná sťažnosť, stanovisko žalovaného

10. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa (ďalej len „sťažovateľka“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), pričom namietala, že jej krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. V kasačnej sťažnosti uviedla, že jej prípad nebol preskúmaný vecne a miestne príslušným odvolacím správny orgánom, hoci proti rozkazu o uložení pokuty podala odpor, čím došlo k porušeniu princípu dvojinstančnosti správneho konania. Navyše ochranu sťažovateľke neposkytol ani krajský súd, ktorý takýto nesprávny postup žalovaného potvrdil. Rozsudok krajského súdu podľa názoru sťažovateľky nespĺňa atribúty riadne odôvodneného rozhodnutia, pretože nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

12. Sťažovateľka nesúhlasila s právnym posúdením veci krajským súdom a tvrdila, že ustanovenia § 13 ods. 3 písm. a/ v spojitosti s § 13 ods. 2 zákona 488/2013 Z.z. je potrebné vykladať tak, že osoba podávajúca odpor proti rozkazu o uložení pokuty je povinná uviesť v odpore pre ňu rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu a ktoré aspoň spochybňujú závery správneho orgánu a to buď v rovine skutkových tvrdení alebo právneho posúdenia. Sťažovateľka vyjadrila názor, že ak by sa pripustilo, že účastník rozkazného konania je povinný predložiť také dôkazy, ktorými by vyvrátil dôkaznú situáciu uvedenú v rozkaze, správny orgán prvého stupňa by po zrušení rozkazu bol automaticky povinný vec odložiť a v konaní o správnom delikte by nemohol ďalej pokračovať, čím by sa ustanovenie § 13 ods. 5, ods. 8 zákona č. 488/2013 Z.z. stali obsolentnými a neaplikovateľnými.

13. Sťažovateľka tvrdila, že v jej prípade neboli splnené podmienky podľa § 13 ods. 3 písm. a/, ods. 2

uvedeného zákona, pretože odpor riadne odôvodnila a uviedla v ňom všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opierala svoju obranu a zároveň označila dôkazy preukazujúce jej tvrdenia, ktoré aj k odporu pripojila. Žalovaný mal rozkazom v konaní postupovať podľa § 13 ods. 5 tak, že po zrušení rozkazu mal pokračovať v konaní o správnom delikte. Keďže tak nepostupoval, porušil ustanovenie zákona, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, proti ktorému ani sťažovateľka nemohla podať odvolanie. Z tohto hľadiska krajský súd, ktorý potvrdil zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, vec nesprávne právne posúdil.

14. Sťažovateľka nesúhlasila ani s právnym posúdením otázky platnosti diaľničnej známky zakúpenej dňa 9.4.2016 a tvrdila, že cena ročnej diaľničnej známky je rovnaká bez ohľadu na to, ktorý deň príslušného roka bola zakúpená. Keďže zákon neumožňuje, aby známka bola platná od 9.4.2016 do 9.4.2017, je podľa sťažovateľky zrejmé, že sa musí aplikovať jej spätná platnosť tak, že počiatok jej platnosti je viazaný na deň 1.1. príslušného kalendárneho roku. Krajský súd podľa sťažovateľky vôbec nezohľadnil, že zákon č. 488/2013 Z.z. je v tejto časti minimálne nejednoznačný, čo nemôže znevýhodňovať užívateľa vymedzených úsekov ciest ako najslabšiu stranu. Sťažovateľka tiež poukázala na to, že pri 30-dňovej a 10-dňovej diaľničnej známke si užívateľ vymedzených úsekov ciest určuje počiatok užívania známkou individuálne, kým pri ročných diaľničných známkach je počiatok ich platnosti stanovený priamo zákonom a to od 1. januára príslušného kalendárneho roku. Podľa názoru sťažovateľky by sa teda § 3 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. mal vykladať tak, že aj diaľničná známka zakúpená v priebehu príslušného kalendárneho roku mala platnosť bez ohľadu na dátum jej zakúpenia a úhrady od 1.1. príslušného kalendárneho roka až do 31.1. nasledujúceho kalendárneho roka, pretože zákon v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje inak.

15. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV.

Právne závery kasačného súdu

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd vyhodnotil vec po právnej stránke správne, keď v zhode so žalovaným dospel k záveru, že odpor sťažovateľky proti rozkazu o uložení pokuty neobsahoval zákonom predpísané náležitosti a tiež či vydaním rozhodnutia o odmietnutí odporu bolo porušené právo sťažovateľky na spravodlivý proces. Kasačný súd považuje za potrebné vyjadriť sa i k výkladu ustanovení zákona č. 488/2013 Z.z. týkajúcich sa platnosti diaľničnej známky zakúpenej v priebehu kalendárneho roka, vo väzbe na deliktuálnu zodpovednosť žalobkyne v prejednávanej veci.

18. Zo skutkových zistení žalovaného je nesporné, že motorové vozidlo e. č. SP 384 AO jazdilo dňa 8.4.2016 v čase o 23,38 hod. po vymedzenom úseku cesty D1 bez úhrady diaľničnej známky, pričom prevádzkovateľkou tohto vozidla bola podľa zápisu v osvedčení o evidencii vozidla sťažovateľka. Keďže žalovaný predpísaným spôsobom zistil porušenie povinnosti prevádzkovateľa tohto vozidla zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest týmto vozidlom bola uhradená diaľničná známka, postupoval v súlade s v tom čase platnými ustanoveniami zákona č. 488/2013 Z.z., keď vydal rozkaz o uložení pokuty sťažovateľke za spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 uvedeného zákona.

Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. v znení platnom v čase vydania rozkazu, správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2 .

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

Podľa § 16b ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. za všetky správne delikty toho istého prevádzkovateľa vozidla spáchané tým istým vozidlom alebo tou istou jazdnou súpravou od 1. januára 2016 do 31. októbra 2016 sa v jednom samostatnom rozkaze uloží jedna pokuta. Ak od 1. januára 2016 do 31. októbra 2016 bola vodičovi toho istého vozidla alebo tej istej jazdnej súpravy právoplatne uložená pokuta za priestupok podľa § 10, pokuta podľa prvej vety sa už prevádzkovateľovi vozidla neuloží.

19. Sťažovateľka vo včas podanom odpore proti rozkazu o uložení pokuty uviedla jednak to, že sa správneho deliktu kladenému jej za vinu nemohla dopustiť, pretože nie je držiteľkou vodičského oprávnenia a tiež že diaľničná známka k vozidlu bola zakúpená dňa 9.4.2016, pričom tvrdila, že táto je platná spätne od 1.1.2016 až do 31.1.2017. Tieto skutočnosti, ktoré sťažovateľka doložila i dostupnými listinnými dôkazmi, bolo podľa názoru kasačného súdu nutné považovať za dostatočné vecné odôvodnenie odporu.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

Podľa ods. 3 písm. a/ okresný úrad odmietne odpor, ak neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podľa ods. 4 okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

Podľa ods. 5 včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 alebo odseku 7 nie je ustanovené inak.

20. Pre účely posúdenia, či odpor proti rozkazu o uložení pokuty obsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 488/2013 Z.z. a zákonom č. 71/1967 Zb o správnom konaní v znení neskorších predpisov (Správny poriadok), nie je rozhodujúce, či skutočnosti, ktoré sťažovateľka uviedla na svoju obranu, sú po právnej stránke opodstatnené v tom zmysle, že by vyvracali spáchanie skutku alebo zodpovednosť sťažovateľky zaň. V danom (skrátenom) procesnom štádiu konania o správnom delikte na zrušenie rozkazu a pokračovanie v konaní v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z.z. postačuje akékoľvek vecné (skutkové alebo právne) odôvodnenie odporu, z ktorého je zrejmé, z akých dôvodov sa účastník rozkazného konania domnieva, že povinnosť zaplatiť pokutu na neho dopadať nemá.

21. Žalovanému neprináležalo, aby skutočnosti, ktoré sťažovateľka uviedla v odpore na svoju obranu, v rozhodnutí o odmietnutí odporu meritórne vyhodnocoval a robil záver o tom, či dôkazy pripojené sťažovateľkou k odporu preukazujú, že sa správneho deliktu nedopustila. Rozhodnutie o odmietnutí odporu proti rozkazu o uložení pokuty je totiž principiálne rozhodnutím procesným, ktorým správny orgán deklaruje, že pre chýbajúce odôvodnenie takéhoto podania alebo absenciu iných jeho podstatných náležitostí sa meritom veci (otázkou spáchania správneho deliktu) nebude zaoberať, v dôsledku čoho rozkaz nadobúda právoplatnosť.

22. Keďže sťažovateľka podala proti rozkazu o uložení pokuty odpor s jasným odôvodením, prečo nesúhlasí s tým, že sa dopustila správneho deliktu, považoval sa rozkaz priamo na základe zákona (§ 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z.z.) za zrušený a žalovaný mal v konaní o správnom delikte pokračovať

podľa ustanovení Správneho poriadku, ktorého právnym režimom sa konanie podľa zákona č. 488/2013 Z.z. subsidiárne spravuje (§ 16 zákona č. 488/2013 Z.z.).

23. Z uvedených dôvodov je senát kasačného súdu toho názoru, že krajský súd posúdil zákonnosť procesného postupu žalovaného po právnej stránke nesprávne, v dôsledku čoho bola sťažovateľka ukrátená na svojom procesnom práve na riadnom pokračovaní správneho konania o správnom delikte.

24. Pokiaľ ide o otázku platnosti diaľničnej známky zakúpenej po zistenom porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z., je kasačný súd toho názoru, že skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 uvedeného zákona bola v prípade sťažovateľky naplnená v okamihu, keď príslušný orgán zákonom predpísaným spôsobom zaznamenal, že motorové vozidlo e. č. K. XXX B. použilo spoplatnený úsek cesty bez úhrady diaľničnej známky. Protiprávnosť tohto skutku nezaniká zakúpením diaľničnej známky za daný kalendárny rok v deň nasledujúci po spáchaní skutku a rovnako tak nezaniká ani oprávnenie štátu vyvodiť deliktuálnu zodpovednosť voči sťažovateľke uložením sankcie. Zákon neupravuje žiadnu formu účinnej lútosti zo strany páchatel'a správneho deliktu a nemožno z neho vyvodiť, že by zakúpenie diaľničnej známky kedykoľvek v priebehu roka znamenalo získanie spätného oprávnenia na užívanie spoplatnených úsekov ciest od 1. januára kalendárneho roka, na ktorý bola diaľničná známka takto zakúpená.

25. Senát kasačného súdu nevidel v naznačenom smere žiadnu nejednoznačnosť zákona, či priestor pre jeho rôznu interpretáciu, v prípade ktorých by bolo na mieste postupovať v prospech sťažovateľky ako adresáta právnej normy (in dubio mitius).

26. Vzhľadom na uvedené postupoval kasačný súd podľa § 462 ods. 2 S.s.p. a rozsudok krajského súdu o zamietnutí dôvodne podanej žaloby zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude v intenciách právneho názoru kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) v správnom konaní pokračovať.

27. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na úspech sťažovateľky v kasačnom konaní priznal jej úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní i v konaní na krajskom súde, v zmysle § 467 ods. 2 S.s.p. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na krajskom súde v zmysle § 175 ods. 2 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.